

Č. 68. (Přir. Łužičan 1864, str. 23.)

Ta ceła wjes se skhadźuje
na kermušku rejwaći,
a to so wšicko zradujo,
ja žar'wać mam, nic rejwać.

Wšitke Hanki te tu su,
hač moja Hanka ta tu njej';
ja wěm, što sym zhubił z njej',
to wjac nabyć njebudu.

Sćerpnja kaž te jehnjo bě,
lubješe so ludžom,
štož je prawje spóznał był,
wóčce jemu spadnyštej.

Poľnej lice měješo,
měchkej, kaž tej brěšce,

čerwjenej a kćeještej,
wóčce kaž tej hwěžce.

To njebě doľho drje,
hač wokoľ mejki rejwachmoj,
mój rejwachmoj, hač běše ćma,
ja žortowach a spěwach.

Wona mi mój kłobučk wozmy,
je njepytnych kak khětře,
bant zeleny mi wokoľ zwi,
a směšnje na mnje spohlada.

Hišće takle praješo:
ty mój luby banćiko,
ty mój luby banćiko,
na wětřiku zmahuj so!

Wučahi z protokollow M. S.

1) Posedženje předsydstwa a wubjerka, 14. decembra 1885. Přitomni: Hórnik, Fiedleř, dr. Grólmus, Imiš, Jenč, Kapleř, Mjeřwa, Mütterlein a Skala. Z přenja wobzamkny so jenoħłósnje, zo by so na připóslanu próstwu k. wučerja Knjeza z Móšec a na rtnu k. fararja Selle z Kriebja za šulsku resp. ludowu knihownju po jenym exemplaru kóždyje dotal wudateje ludoweje knižki dariło z našeho sklada. Z druha so postaji, zo dyrbi so hypotheka měšćanskeje nalutowařnje wupowědžeć, nochce-li nam dań na 4% ponižić. Z třeća přizwolištaj so łužiskemu předařskemu towařstwu w Lipsku dwaj exemplaraj słownika za poľojcu płaćizny. Potom wotpokazuje so poskićenje wotstupjenja džěla ležownosće*), runje tak tež nowowudaće „choralmelodienbucha“. Skónčnje spomina so na deklaraciju dokhódneho dawka.

2) Posedženje předsydstwa a wubjerka, 15. febr. 1886. Hórnik, Fiedleř, dr. Kalich, Kapleř, Mjeřwa, Mütterlein a Skala.

*) Při składnosći přistajam z wěsteje přičiny, zo běchu přenje na zapłaćenje ležownosće požčene 500 tol. wote mnje. Přir. Přednošk w Časopisu Red. 1873, str. 65.